

prima instanță: D. Croitoru
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

nr. 2ra-933/16

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Rodica Spînu, Zinaida Spînu, Mariana Spînu, reprezentați de avocatul Olga Ursu în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Rodicăi Spînu, Zinaidei Spînu, Marianeii Spînu, reprezentați de avocatul Olga Ursu împotriva lui Constantin Cobîlean cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Rodica Spînu, Zinaida Spînu, Mariana Spînu, reprezentați de avocatul Olga Ursu și menținută hotărârea Judecătoriei Călărași din 19 mai 2015, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 17 octombrie 2014, Rodica Spînu, Zinaida Spînu, Mariana Spînu, reprezentați de avocatul Olga Ursu au depus cerere de chemare în împotriva lui Constantin Cobîlean cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au invocat că la 28 aprilie 2010, Constantin Cobîlean a înaintat acțiune în instanța de judecată împotriva lor cu privire la încasarea sumei.

Relatează că prin hotărârea judecătoriei Călărași din 23 noiembrie 2011 cererea de chemare în judecată a lui Constantin Cobîlean a fost admisă integral, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2012 a fost casată hotărârea instanței de fond și emisă o nouă decizie prin care acțiunea a fost respinsă integral ca neîntemeiată, iar recursul lui Constantin Cobîlean a fost declarat inadmisibil prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 ianuarie 2013.

Susțin că pe parcursul examinării cauzei menționate în instanța de fond, apel și cea superioară, dânsese au suportat cheltuieli de judecată legate de plata pentru acordarea asistenței juridice, transport (avion și autoturism) și pentru traversarea frontierei cu automobilul. La fel, au avut și alte pierderi rezultate din venitul ratat pentru timpul absent de la serviciu.

Indică că pentru acordarea asistenței juridice ele au achitat avocatului Alexei Potîngă un onorariu de 16000 lei, astfel Mariana Spînu și Rodica Spînu au avut cheltuieli de 5300 lei fiecare, iar Zinaida Spînu 5400 lei.

Menționează că atât pentru angajarea unui avocat, cât și pentru efectuarea altor acte de procedură au traversat de mai multe ori diferite frontiere, astfel suportând cheltuieli.

Referitor la plata pentru transport (procurarea combustibilului), afirmă că Zinaida Spînu și Rodica Spînu au suportat cheltuieli în sumă de 1564 lei românești și 4681 lei moldovenești fiecare, iar Mariana Spînu – 3415 lei românești și 4681 lei moldovenești.

Ceea ce ține de plata pentru procurarea biletelor de avion, indică că Mariana Spînu a cheltuit suma de 704,75 euro, Rodica Spînu – 199,98 euro, iar Zinaida Spînu – 659,79 euro, iar pentru traversarea frontierei cu automobilul suma totală achitată a fost de 235,5 lei, astfel fiecare din ele au achitat suma de 79 lei.

Relatează că au expediat în adresa pârâtului o reclamație cu scopul de a soluționa litigiul pe cale extrajudiciară, care însă a rămas fără răspuns.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 90, 94, 96, 174, 175 alin. (1) lit. a) CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la pârât în beneficiul Mariane Spînu a cheltuielilor de judecată legate de plata pentru acordarea asistenței juridice la examinarea acțiunii lui Constantin Cobîlean împotriva Mariane Spînu, Rodica Spînu și Zinaida Spînu cu privire la încasarea sumei, în mărime de 5300 lei moldovenești și 3415 lei românești, 704,75 euro pentru bilete la avion și 79 lei pentru traversarea frontierei, încasarea de la pârât în beneficiul Rodicăi Spînu a cheltuielilor de judecată legate de plata pentru acordarea asistenței juridice la examinarea acțiunii lui Constantin Cobîlean, în mărime de 5300, a cheltuielilor de transport (procurarea combustibilului) în sumă de 4681 lei moldovenești și 1564 lei românești, 199,98 euro pentru bilete de avion și 79 lei pentru traversarea frontierei, încasarea de la pârât în beneficiul Zinaidei Spînu a cheltuielilor de judecată legate de plata pentru acordarea asistenței juridice la examinarea acțiunii lui Constantin Cobîlean, în mărime de 5400 lei, a cheltuielilor de transport (procurarea combustibilului) în sumă de 4681 lei moldovenești și 1564 lei românești, 659,79 euro pentru bilete de avion și 79 lei pentru traversarea frontierei, precum și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată legate de examinarea prezentului litigiu.

La 30 octombrie 2014, Zinaida Spînu și Mariana Spînu, reprezentați de avocatul Olga Ursu au depus cerere suplimentară prin care au solicitat încasarea de la pârât a venitul ratat pentru timpul absent de la serviciu în beneficiul Mariane Spînu în sumă de 183,63 euro și în beneficiul Zinaidei Spînu în sumă de 445,5 euro.

Prin hotărârea Judecătoriei Călărași din 19 mai 2015 a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Rodica Spînu, Zinaida Spînu, Mariana Spînu, reprezentați de avocatul Olga Ursu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 15 februarie 2016, Rodica Spînu, Zinaida Spînu, Mariana Spînu, reprezentați de avocatul Olga Ursu au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei recurate, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susțin că la 28 aprilie 2010, Constantin Cobîlean a intentat acțiune în instanța de judecată împotriva Mariane Spînu, Rodica Spînu și Zinaida Spînu cu privire la încasarea sumei, invocând că potrivit contractului de împrumut autentificat notarial sub nr. 5105 din 03 iulie 2008 dânsul, în calitate de împrumutător a transmis cu titlu de împrumut la data încheierii contractului lui Mihail Spînu, în calitate de împrumutat, o sumă de bani în valoare de 16060 euro, care potrivit cursului oficial al Băncii Naționale al RM, constituiau la acel moment 251000 lei.

Afirmă că la 05 februarie 2010, Mihail Spînu a decedat, iar Constantin Cobîlean a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lor prin care a solicitat încasarea sumei, fără a stabili dacă dânsule ar avea calitatea de moștenitori.

Menționează că pe parcursul examinării cauzei menționate în instanțele de judecată, ele au suportat mai multe cheltuieli de judecare a pricinii legate de plata pentru acordarea asistenței juridice, transport (avion și autoturism) și traversarea frontierei cu automobilul, suportând totodată și alte pierderi rezultate din venitul ratat pentru timpul absent de la serviciu.

Susțin că instanța de apel incorect a apreciat concluziile instanței de fond precum că ele nu au prezentat careva probe scrise care ar confirma modul de repartizare a cheltuielilor de asistență juridică, cât și achitarea efectivă de către fiecare din ele a sumelor invocate, care în total constituie suma de 16000 lei.

Consideră că atât instanța de fond, cât și cea de apel eronat au reținut precum că bonurile nu conțin informații privind persoana care a condus autovehiculul care a fost alimentat pentru a putea fi stabilit dacă aceste cheltuieli au fost de ele suportate.

Având în vedere prevederile pct. 3.1 din Cerințele tehnice față de mașinile de casă și control nr. 1707, remarcă că legislația națională nu prevede includerea în conținutul bonurilor de casă, informații ce țin de persoana consumatorului, mai mult ca atât nici scopul pentru care a fost achiziționat produsul.

Astfel, în situația în care instanțele ierarhic inferioare ar fi făcut referire, în actele judecătorești emise, la cerințele tehnice față de mașinile de casă și control atunci stabileau cu certitudine faptul că cele invocate de către instanță nu sunt prevăzute prin norma legii.

Remarcă că în situația în care instanțele de judecată ierarhic inferioare ofereau o apreciere corespunzătoare prevederilor art. 90 lit. 1) CPC, soluția acestora urma a fi una total contrară celor emise.

Indică că ele au prezentat instanțelor de judecată ierarhic inferioare copia pașapoartelor, iar înregistrările efectuate de ofițerul vamal în pașapoartele lor privind traversarea frontierei de stat constituie o dovadă veridică referitor la faptul că aceste zboruri s-au realizat, iar suma reflectată în rezervări a fost achitată.

Mai notează că deși ele nu s-au prezentat în ședința de judecată personal, cheltuielile de transport se consideră drept cheltuieli de judecată din considerentul că au fost efectuate pentru îndeplinirea mai multor activități/acte necesare pentru judecarea cauzei și realizarea justă al actului justiției.

Invocând prevederile art. 95 CPC, relevă că au prezentat probe veridice care atestă că Zinaida Spînu și Mariana Spînu au lipsit pentru perioada invocată, iar urmare a lipsei forțate de la muncă ultimele au suportat un venit ratat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Rodica Spînu, Zinaida Spînu, Mariana Spînu, reprezentați de avocatul Olga Ursu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile

trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Rodica Spînu, Zinaida Spînu, Mariana Spînu, reprezentați de avocatul Olga Ursu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Rodica Spînu, Zinaida Spînu, Mariana Spînu, reprezentați de avocatul Olga Ursu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Rodica Spînu, Zinaida Spînu, Mariana Spînu, reprezentați de avocatul Olga Ursu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu